

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7Ek/832/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121272925
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Turzová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6121272925.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej: K. V., G.. XX. XX. XXXX, E. K. Š. XX/XX, XXX XX K. - G. M., práv. zast.: BAJO LEGAL, s. r. o., so sídlom Landererova 8, 811 09 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 860 581, proti povinnej: M. A., G.. XX. XX. XXXX, E. K. G. XXXX/XX, XXX XX K. - O.F. K., práv. zast.: JUDr. Jaroslav Málek, advokát so sídlom Kraskovej 2, 831 02 Bratislava, IČO: 30 818 702, o vymoženie 118.900,-Eur s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Tomáš Peltzner, exekútorský úrad so sídlom Jakubovo námestie 15, 811 09 Bratislava, IČO: 35 497 335, pod sp. zn. 310EX 128/21, o sťažnosti oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/832/2021 zo dňa 24. 03. 2023, takto

rozhodol:

I. Súd m e n í výrok I. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/832/2021 zo dňa 24. 03. 2023 tak, že súd exekúciu voči povinnej z a s t a v u j e podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku.

II. Súd sťažnosť oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/832/2021 zo dňa 24. 03. 2023 z a m i e t a.

III. Povinnej sa nárok na náhradu trov konania o sťažnosti oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/832/2021 zo dňa 24. 03. 2023 n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/832/2021 zo dňa 24. 03. 2023 vyššia súdna úradníčka rozhodovala o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie tak, že tomuto návrhu vyhovel a exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. b) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) zastavila. K rozhodnutiu o zastavení exekúcie uviedla, že exekučné konanie sa začalo dňa 16. 03. 2021 doručením návrhu na vykonanie exekúcie súdu (§ 50 ods. 1 Exekučného poriadku), na vymoženie 118.900,-Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu, za ktorý oprávnená označila a pripojila Rozsudok Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. 1CbZm/7/2018-219 zo dňa 09. 09. 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06. 11. 2019 a vykonateľnosť dňa 12. 11. 2019. Oprávnená tiež k návrhu na vykonanie exekúcie doložila aj uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4CoZm/1/2020-297 zo dňa 21. 01. 2021, ktorým Krajský súd v Bratislave odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 1CbZm/7/2018-219 zo dňa 09. 09. 2019 (exekučný titul) - odmietol, ktorý rozsudok Krajského súdu nadobudol právoplatnosť dňa 09. 03. 2021. Ďalej poukázala na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Obdo/66/2021 zo dňa 13. 09. 2022, ktorým došlo k zrušeniu uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4CoZm/1/2020 zo dňa 21. 01. 2021, ktorým bol v odvolacom konaní potvrdený rozsudok Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1CbZm/7/2018 zo dňa 09. 09. 2019 (exekučný titul), vec bola vrátená Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie. Následne bol vydaný Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4CoZm/15/2022 - 441 zo dňa 12. 01. 2023, ktorým Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 1CbZm/7/2018-219 zo dňa 09. 09. 2019 potvrdil a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09. 02. 2023 (doložka vytvorená dňa

13. 02. 2023). V spojení s týmto rozsudkom nadobudol Rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1CbZm/7/2018, zo dňa 09. 09. 2019 právoplatnosť dňa 09. 02. 2023 a vykonateľnosť dňa 14. 02. 2023 (exekučný titul; doložka vytvorená dňa 14. 02. 2023). Na základe uvedených skutočností mala vyššia súdna úradníčka za to, že exekučný titul bol (počas začatého exekučného konania, resp. exekúcie) v osobitnom súdnom konaní zrušený. Výsledkom osobitného súdneho konania sú vyššie uvedené (nové) súdne rozhodnutia, ktoré z časového hľadiska boli vydané a zároveň nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť po podaní predmetného návrhu na vykonanie exekúcie, súčasne aj po začatí exekúcie, v dôsledku čoho je pre povinnú založená aj nová lehota na plnenie, a to inak, než oprávnená uvádza v predmetnom návrhu na vykonanie exekúcie (ktorá lehota povinnej v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie nezačala plynúť). Uvedený právny a skutkový stav potvrdzuje aj doložka právoplatnosti a vykonateľnosti Rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1CbZm/7/2018 zo dňa 09. 09. 2019, ktoré teda nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť odlišne (neskôr), než sa oprávnený domáhal v návrhu na vykonanie exekúcie; právoplatnosť nadobudlo dňa 09. 02. 2023 a vykonateľnosť dňa 14. 02. 2023, ako je už uvedené. Vyššia súdna úradníčka ďalej uviedla, že exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok. Ako je z uvedeného zrejme, v návrhu označený exekučný titul, stratil vlastnosť vykonateľnosti podľa stavu ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie (16. 03. 2021) zároveň ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 29. 03. 2021, v dôsledku čoho stratil možnosť jeho priamej bezprostrednej vynútiteľnosti zákonnými prostriedkami podľa návrhu na vykonanie exekúcie podaného súdu dňa 16. 03. 2021. Právne pomery medzi účastníkmi konania boli znovu určené podľa súdneho rozhodnutia, ktoré nadobudlo vykonateľnosť po podaní návrhu na vykonanie exekúcie súdu, zároveň po začatí predmetnej exekúcie, ktorú skutočnosť nie je možné zohľadniť v tomto - predmetnom exekučnom konaní napríklad dodatkom k povereniu na vykonanie exekúcie v zmysle Exekučného poriadku, ktorý zákon tento procesný inštitút pre daný prípad neumožňuje. Vyššia súdna úradníčka nespochybnila, že povinná je zaviazaná na splnenie určenej povinnosti. Oprávnená sa však môže domáhať výkonu rozhodnutia, resp. exekúcie na základe vyššie uvedených súdnych rozhodnutí, ak neboli dobrovoľne splnené, len na základe nového návrhu na vykonanie exekúcie. Z uvedených dôvodov preto rozhodla podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku o zastavení exekúcie v celosti, nakoľko exekučný titul bol zrušený.

2. Proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky podala v zákonom stanovenej lehote oprávnená sťažnosť, ktorú odôvodnila tým, že výrok uznesenia o zastavení exekúcie je nesprávny, keďže exekučný titul nikdy zrušený nebol, a teda nebol splnený základný zákonný predpoklad na zastavenie exekúcie z tohto dôvodu a zároveň poukázala na to, že exekučný titul, na vymoženie ktorého bol podaný návrh na vykonanie exekúcie, bol v čase vydania uznesenia súdu o zastavení exekúcie právoplatný a vykonateľný. Samotné odôvodnenie uznesenia taktiež nekonštatuje zrušenie exekučného titulu, keď v tomto je v zásade poukazované iba na dočasnú stratu vykonateľnosti exekučného titulu. Táto dočasná strata vykonateľnosti exekučného titulu však neodôvodňuje zastavenie exekúcie. V prvom rade, zastavenie exekúcie je možné iba v prípade zrušenia exekučného titulu, a nie v prípade dočasnej straty jeho vykonateľnosti. Dočasná strata vykonateľnosti exekučného titulu má v zmysle Exekučného poriadku za následok odklad exekúcie a nie jej zastavenie. Navyiac, v tejto súvislosti opätovne zdôraznila, že exekučný titul bol v čase rozhodovania súdu (a aj naďalej je) právoplatný a vykonateľný. Súd teda rozhodol o zastavení exekúcie pre zrušenie exekučného titulu za stavu, keď exekučný titul jednak nikdy nebol zrušený a zároveň za stavu, keď exekučný titul, pre ktorý bol podaný návrh vykonanie exekúcie, má vlastnosť právoplatnosti aj vykonateľnosti. Oprávnená nespochybňuje, že sa v tomto prípade jedná o špecifickú situáciu, ktorá nie je výslovne riešená Exekučným poriadkom. Súd však nemôže zastaviť exekúciu, ak na to nie sú splnené zákonné podmienky. Súd by mal v tomto prípade postupovať analogicky ako pri odklade exekúcie z dôvodu odkladu vykonateľnosti exekučného titulu, keď dôvod na odklad exekúcie už zanikol a teda v exekúcii by mal ďalej pokračovať. Zastavenie exekúcie zároveň možno považovať aj za formalistické. Zastavenie exekúcie za situácie, keď oprávnená môže hneď vzápätí podať nový návrh na vykonanie exekúcie nemá žiaden rozumný význam pre žiadnu zo strán exekučného konania, pre exekučný súd a ani pre exekútora. Súd a exekútor budú v dôsledku tohto postupu iba zbytočne a nehospodárne zaťažovaný vykonaním opätovných úkonov, ktoré už raz boli vykonané (vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, upovedomenia o začatí exekúcie, exekučných príkazov, atď.). V novom exekučnom konaní nebudú práva povinnej chránené vo väčšej miere, ako je tomu v tomto konaní a naopak, pri pokračovaní v exekúcii v tomto konaní by nedošlo k žiadnej ujme na právach povinnej. Jediným dôsledkom bude, že medzi zastavením exekúcie a vydaním upovedomenia o začatí exekúcie sa vytvorí pre povinnú vákuum na prípadné sa zbavenie majetku, ktorý môže byť postihnutý exekúciou. Uvedené je v priamom rozpore s účelom exekučného konania, ktorým

je vymożenie pohľadávky a ktorému predchádza práve zamedzenie povinnému nakladať s majetkom (napr. ustanovenia § 61c a 61d Exekučného poriadku). Oprávnená musí v dôsledku tohto formalistického prístupu súdu opätovne robiť úkony, ktoré už boli raz vykonané a zároveň sa dostáva do rizika, že povinná sa zbaví majetku, ktorý môže byť predmetom exekúcie. To všetko sa má udiat' za situácie, kedy je exekučný titul právoplatný a vykonateľný.

3. Povinná vo vyjadrení k podanej sťažnosti uviedla, že uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Obdo/66/2021 zo dňa 13. 09. 2022 došlo k zrušeniu uznesenia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4CoZm/1/2020 zo dňa 21. 01. 2021, ktorým bol v odvolacom konaní potvrdený rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1CbZm/7/2018 zo dňa 09. 09. 2019, ktoré súdne rozhodnutia tvorili podklad - exekučný titul v označenej veci. Povinná má za to, že v súčasnosti nie sú dôvody na zmenu napadnutého uznesenia napriek tomu, že Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 4CoZm/15/2022 zo dňa 12. 01. 2023 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1CbZm/7/2018 zo dňa 09. 09. 2019, ktorý je tak v súčasnosti právoplatný. Proti rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave povinná podala dňa 06. 04. 2023 dovolanie. Povinná je toho názoru so zreteľom k opísaným skutočnostiam je napadnuté uznesenie vecne správne. Oprávnený sa prípadne môže svojho domáhať svojho práva uplatnením nového návrhu na výkon exekúcie. V prípade, že súd pri preskúmaní dôvodov sťažnosti oprávnenej dospeje k iným záverom, t. j. že napadnuté uznesenie nie je možné potvrdiť, povinná dala do pozornosti ustanovenia § 444 ods. 4 CSP, podľa ktorého má dovolanie (v tomto prípade dovolanie povinnej) odkladný účinok, ak bolo dovolanie podané proti rozhodnutiu v konaní, v ktorom bol uplatnení nárok zo zmenky (v konaní bol oprávnenou uplatnený nárok zo zmenky).

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

8. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

9. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2023, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,

b) exekučný titul bol zrušený,

c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu,71) pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),

d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

10. Podľa § 243p ods. 2 Exekučného poriadku, v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie podanom do 31. marca 2023, okrem exekučného konania podľa § 243h, sa postupuje podľa doterajších predpisov. V konaní o návrhu na zastavenie exekúcie podanom od 1. apríla 2023, okrem exekučného konania podľa § 243h, sa použije tento zákon v znení účinnom od 1. apríla 2023.

11. Súd prvej inštancie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť nebola podaná dôvodne, a preto ju zamietol.

12. Po oboznámení sa s obsahom napadnutého uznesenia a ďalším obsahom súdneho spisu treba konštatovať, že napadnuté uznesenie vyššej súdnej úradníčky je vo výroku vecne správne, pričom sťažnostný súd v plnom rozsahu súhlasí s právnymi názormi prezentovanými vyššou súdnou úradníčkou v napadnutom uznesení. Sťažnostný súd poukazuje na znenie ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv.

13. Na podporu správnosti napadnutého uznesenia sťažnostný súd v prvom rade z obsahu exekučného spisu sumarizuje, že oprávnená sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným tunajšiemu súdu dňa 16. 03. 2021 domáhala od povinnej vymoženía peňažného plnenia na podklade exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1CbZm/7/2018 zo dňa 09. 09. 2019 (ďalej len „exekučný titul“), ktorý podľa predloženej doložky právoplatnosti a vykonateľnosti bol právoplatný dňa 06. 11. 2019 a vykonateľný dňa 12. 11. 2019. Dňa 29. 03. 2021 súd vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora. Následne, návrhom na zastavenie exekúcie zo dňa 27. 11. 2022 sa povinná domáhala zastavenia exekúcie z dôvodu, že uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obdo/66/2021 zo dňa 13. 09. 2022 došlo k zrušeniu uznesenia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4CoZm/I/2020 zo dňa 21. 01. 2021, ktorým bol v odvolacom konaní potvrdený rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1CbZm/7/2018 zo dňa 09. 09. 2019 (pozn. sudkyne: odvolanie bolo uznesením Krajského súdu v Bratislave odmietnuté), čím podľa nej zanikol exekučný titul.

14. Vyššia súdna úradníčka napadnutým uznesením rozhodla o zastavení exekúcie, keď konštatovala, že exekučný titul stratil vlastnosť vykonateľnosti (podľa stavu ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie a návrhu na zastavenie exekúcie), a to práve v dôsledku uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obdo/66/2021 zo dňa 13. 09. 2022, na ktoré povinná poukázala, pretože týmto uznesením došlo k zrušeniu uznesenia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4CoZm/I/2020 zo dňa 21. 01. 2021, a tým pádom aj k zrušeniu doložky právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu. V zmysle záverov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky totiž povinná podala proti exekučnému titulu riadne odvolanie, ktoré malo byť odvolacím súdom vecne prejednané a nie odmietnuté. Vo veci odvolania tak mal opätovne rozhodovať odvolací súd. Pre účely exekučného konania uvedená situácia spôsobilá, že exekučný titul uvedený v poverení na vykonanie exekúcie prestal byť vykonateľným, čo vyššia súdna úradníčka správne vyhodnotila ako dôvod pre zastavenie exekúcie, pričom s uvedeným uzáverom sa stotožnil i tento sťažnostný súd.

15. Treba zdôrazniť, že účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine a dobrovoľne sa nesplnila. Základnou vlastnosťou, ktorú musí mať každý exekučný titul bez ohľadu na jeho druh, je vykonateľnosť. Vykonateľnosťou sa vo všeobecnosti rozumejú účinky (vlastnosti) rozhodnutia umožňujúce núteným spôsobom aj proti vôli povinného realizovať povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, ktorá nebola dobrovoľne splnená. Vykonateľnosť exekučného titulu sa skúma ex offo, a to tak z formálnej stránky ako aj zo stránky materiálnej. Formálna a materiálna vykonateľnosť exekučného titulu sú rovnocenné zložky vykonateľnosti rozhodnutia. Chybnosť alebo nedostatok niektorej zložky vykonateľnosti spôsobuje neprípustnosť exekúcie a jej zastavenie v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania. Súd je v exekučnom

konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa ust. § 53 ods.1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť z dôvodu podľa ust. § 53 ods.3 Exekučného poriadku, alebo taktiež aj v prípade, keď by došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie a následne by došlo k zisteniu dôvodu na zastavenie exekúcie podľa ust. 61k ods.1 Exekučného poriadku. Vo vzťahu k právomoci posudzovania exekučného titulu exekučný súd uvádza, že exekučný súd je oprávnený pri každom exekučnom titule skúmať jeho formálnu a materiálnu vykonateľnosť. Preskúvanie formálnej a materiálnej stránky vykonateľnosti exekučného titulu exekučným súdom je prijímané bez výhrad aj rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, pozri napríklad uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky: č.k. III. ÚS 86/2010-19 zo dňa 18. 02. 2010; č. k. II. ÚS 545/2010-15 zo dňa 09. 12. 2010; č.k. III. ÚS 125/2011-17 zo dňa 29. 03. 2011; č.k. I. ÚS 456/2011-19 zo dňa 23. 11. 2011; č.k. I. ÚS 379/2012-19 zo dňa 22. 08. 2012 a uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky: 3 Cdo 164/96 zo dňa 27. 01. 1997; 3 MCdo 20/2008 zo dňa 22. 04. 2009; sp. zn. 5 Cdo 109/2010 zo dňa 13. 09. 2010; sp. zn. 4 Cdo 11/2011 zo dňa 23. 06. 2011; 1 MCdo 15/2012 zo dňa 22. 05. 2013, č. k. III ÚS 378/2018 zo dňa 16. 10. 2018. K možnosti preskúmania formálnej a materiálnej stránky vykonateľnosti v prípade po udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd uvádza, že exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej, a to počas trvania celej exekúcie. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená (z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 164/96 zo dňa 27. 01. 1997).

16. Vychádzajúc z vyššie uvedeného tak sťažnostný súd zdôrazňuje, že predmetná exekúcia sa začala (súdny exekútor bol poverený) na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1CbZm/7/2018 zo dňa 09. 09. 2019, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 12. 11. 2019. V priebehu exekúcie však exekučný titul stratil vlastnosť vykonateľnosti (v dôsledku rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky), pričom uvedené je jednoznačne dôvodom pre zastavenie exekúcie, ktorý možno subsumovať nie pod § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, ako učinila vyššia súdna úradníčka, ale pod § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, teda ako skutočnosť, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu. Bez vykonateľného exekučného titulu totiž nemožno začať, ani viesť exekúciu, pretože existencia vykonateľného exekučného titulu je základnou a nevyhnutnou podmienkou každej exekúcie.

17. Ako správne v napadnutom uznesení uviedla aj vyššia súdna úradníčka, na vyššie uvedenom závere nemení nič ani skutočnosť, že medzičasom už bolo o odvolaní podanom proti exekučnému titulu rozhodnuté tak, že Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 4CoZm/15/2022 zo dňa 12. 01. 2023 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1CbZm/7/2018 zo dňa 09. 09. 2019. V dôsledku uvedenej situácie totiž došlo k vyznačeniu novej doložky právoplatnosti (09. 02. 2023) a vykonateľnosti (14. 02. 2023), a teda povinnej začala plynúť aj nová paričná lehota na dobrovoľné plnenie povinnosti uloženej exekučným titulom. V tejto súvislosti ďalej treba poukázať na to, že rozhodnutím spôsobilým na vykonanie exekúcie by bol toho času nielen rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1CbZm/7/2018 zo dňa 09. 09. 2019, ale aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4CoZm/15/2022 zo dňa 12. 01. 2023, pretože tieto rozhodnutia sú vzájomne prepojené. Až právoplatnosťou rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4CoZm/15/2022 zo dňa 12. 01. 2023 totiž možno hovoriť o vzniku exekučného titulu v zmysle vykonateľného súdneho rozhodnutia. Oprávnená sa tak môže úspešne domáhať vykonania exekúcie len na podklade rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1CbZm/7/2018 zo dňa 09. 09. 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4CoZm/15/2022 zo dňa 12. 01. 2023. Uvedenému však nezodpovedá stav predmetnej exekúcie, keď exekučným titulom pre túto exekúciu by naďalej bol rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1CbZm/7/2018 zo dňa 09. 09. 2019, vykonateľný dňa 12. 11. 2019 tak, ako to deklaruje návrh na vykonanie exekúcie a poverenie na vykonanie exekúcie, ktoré exekučný súd vydal dňa 29. 03. 2021. V tomto smere možno ešte doplniť, že podľa názoru sťažnostného súdu poverenie na vykonanie exekúcie v dôsledku vyššie uvedenej skutočnosti (straty vykonateľnosti exekučného titulu) stratilo aj svoj podklad. Pokiaľ by súd vyhovel požiadavke oprávnenej a rozhodol by o pokračovaní v exekúcii, exekučný súd by musel vydané poverenie upraviť/opraviť, k čomu však z úradnej povinnosti nemôže pristúpiť, pretože takúto kompetenciu mu Exekučný poriadok nezveruje. V danom prípade by muselo teda dôjsť k úprave/oprave nielen poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj návrhu na vykonanie exekúcie, a to v

časti označenia exekučného titulu a údajov o jeho vykonateľnosti, a súčasne, aj k doplneniu povinných príloh, a to všetko už v rámci prebiehajúcej exekúcie. Takýto procesný postup však Exekučný poriadok neumožňuje. Zároveň, čo si oprávnená taktiež nevedomuje, je, že exekučný titul je nielen podkladom pre vykonanie exekúcie, ale zároveň definuje aj časovú hranicu pre námietky, ktorými sa povinná v rámci exekúcie môže brániť, pretože v rámci návrhu na zastavenie exekúcie má povinná možnosť namietať všetky skutočnosti dôvodiace zastavenie exekúcie, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu. Inak povedané, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4CoZm/15/2022 zo dňa 12. 01. 2023 bola stanovená aj nová hranica pre skutočnosti, ktorými sa povinná v rámci exekúcie môže brániť a ktorými nie.

18. Sťažnostný súd na jednej strane rozumie obrane oprávnenej, že zastavenie predmetnej exekúcie sa jej javí ako formalistické, na druhej strane nemožno prehliadnuť fakt, že exekučný titul musí byť vykonateľný po celý čas, t.j. od začatia exekučného konania a následne v priebehu celej exekúcie, až do jej skončenia. Výnimku predstavuje len procesná situácia upravená v § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, teda odklad vykonateľnosti exekučného titulu, ktorý nastal po začatí exekúcie, kedy sa však dátum vykonateľnosti exekučného titulu nemení, len exekučný titul dočasne nemožno reálne vykonať (navyše ide o odklad bez blokovania). V prejednávanej veci však došlo k zmene dátumu vykonateľnosti exekučného titulu (posun o viac ako tri roky), a teda sa jedná o inú procesnú situáciu než v § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku.

19. Hoci oprávnená správne tvrdí, že v súčasnosti už disponuje právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1CbZm/7/2018 zo dňa 09. 09. 2019, toto rozhodnutie v súčasnosti zrejme nie je vykonateľným, a to v dôsledku dovolania, ktoré podala povinná proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4CoZm/15/2022 zo dňa 12. 01. 2023. Týmto dovolaním malo dôjsť zo zákona k odkladu vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1CbZm/7/2018 zo dňa 09. 09. 2019 s poukazom na § 444 ods. 4 CSP. Uvedené ustanovenie totiž upravuje, že dovolanie podané proti rozhodnutiu vydanému v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky (čo je i sporové konanie prebiehajúce medzi oprávnenou a povinnou), má zo zákona odkladný účinok. Pokiaľ teda o dovolaní nie je rozhodnuté, na podklade rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1CbZm/7/2018 zo dňa 09. 09. 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4CoZm/15/2022 zo dňa 12. 01. 2023 nemožno začať a ani viesť exekúciu.

20. Uvedenými úvahami tak sťažnostný súd dospel k záveru o nedôvodnosti podanej sťažnosti oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/832/2021 zo dňa 24. 03. 2023, a preto túto sťažnosť zamietol v celom rozsahu.

21. Hoci sťažnostný súd považoval napadnuté uznesenie za vecne správne, čo do zastavenia exekúcie, musí konštatovať jeho nesprávnosť, čo sa týka dôvodu, pre ktorý vyššia súdna úradníčka predmetnú exekúciu zastavila. V napadnutom uznesení vyššia súdna úradníčka totiž ako dôvod pre zastavenie exekúcie uviedla § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, a teda že došlo k zrušeniu exekučného titulu. S uvedeným ale nemožno súhlasiť, pretože exekučný titul zrušený nebol, ale prestal byť vykonateľným. Uvedený dôvod tak treba subsumovať pod dôvod zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, teda pod „iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.“ V dôsledku uvedeného potom sťažnostný súd postupom podľa § 250 ods. 2 CSP zmenil (opravil) napadnuté uznesenie tak, že exekúciu zastavil podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku.

22. O trovách sťažnostného konania súd prvej inštancie rozhodoval s poukazom na § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 199d ods. 1 Exekučného poriadku. Pretože súd prvej inštancie sťažnosť oprávnenej zamietol, nárok na náhradu trov konania o sťažnosti by sťažnostný súd priznal povinnej ako úspešnej strane. Nakoľko však z exekučného spisu vyplýva, že povinnej žiadne trovy v súvislosti s konaním o sťažnosti oprávnenej nevznikli (v rámci vyjadrenia si náhradu trov neuplatnila), súd v súlade s princípom uvedeným v článku 17 CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodol tak, že povinnej náhradu trov konania o sťažnosti nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (202 ods. 4 Exekučného poriadku).

(§